

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Asan/10/2021
Identifikačné číslo spisu: 7019200784
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Fečík
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7019200784.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Daniel Čupa - Bus Trans, miesto podnikania Kutuzovova 19, 085 01 Bardejov, IČO: 30 632 021, zastúpeného JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, so sídlom Slovenská 46, Prešov proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Sobrance, Štefánikova 10, Sobrance, v konaní o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: PPZ-HCP-SO3-2019/043037-002 zo 7.8.2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6S/163/2019 z 24.9.2020 takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamieta.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.
Priebeh a výsledok administratívneho konania

1. Oddelenie hraničnej kontroly Policajného zboru Vyšné Nemecké (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č.: PPZ-HCP-SO17-2019/028196-025 z 17.6.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) uznalo žalobcu vinným zo spáchania správneho deliktu podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) a uložilo mu podľa § 117 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov pokutu vo výške 3.000,- eur. Dôvodom bolo porušenie povinnosti ustanovenej v § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, v zmysle ktorého dopravca, ktorý prepravuje osoby na pravidelných medzinárodných autobusových linkách okrem prihraničnej dopravy, nesmie dopraviť na hraničný priechod štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá platný cestovný doklad vrátane víza, ak sa vyžaduje, pričom

vízum môže byť nahradené povolením na pobyt podľa osobitného predpisu. Žalobca ako dopravca totiž dňa 5.4.2019 v čase okolo 14:18 hod. prepravil pravidelnou medzinárodnou autobusovou linkou Bardejov (SK) - Užhorod (UA) vozidlom autobus zn. MAN, EČV:T. XXXB. v smere z Ukrajiny do Slovenskej republiky na hraničný prechod Vyšné Nemecké - Užhorod občianku Ukrajiny - Z. U., nar. X.X.XXXX, cestovný doklad : M. XXXXXX, ktorá pri hraničnej kontrole predložila cestovný doklad bez platného víza alebo povolenia na pobyt, ktoré by ju oprávňovalo na vstup do schengenského priestoru. Označená štátna príslušníčka Ukrajiny nespĺnila podmienky na vstup podľa čl. 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 399/2016 z 09.03.2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (ďalej len: „Kódex schengenských hraníc“), (kodifikované znenie), v dôsledku čoho jej bol odopretý vstup na územie členských štátov podľa čl. 14 ods. 1, ods. 2 Kódexu schengenských hraníc a bola vrátená dňa 5.4.2019 v čase o 16:05 hod. späť na územie Ukrajiny. V zmysle štandardného formulára pre odopretie vstupu na hranici [príloha V časť B Kódexu schengenských hraníc] bol menovanej odopretý vstup podľa písm. c), t. j. „nemá platné vízum alebo povolenie na pobyt“, ktorého prevzatie menovaná na znak súhlasu podpísala.

2. Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č.p.: PPZ-HCP-SO3-2019/043037-002 zo 7.8.2019 ako odvolací orgán odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení sa žalovaný vysporiadal s dôvodmi odvolania nasledovne:

- k dôvodu odvolania, že pokuta za správny delikt bola uložená žalobcovi ako dopravcovi a nie vodičovi autobusu, žalovaný uviedol, že ustanovenie § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov stanovuje povinnosti dopravcovi, ktorý je povinný zabezpečiť a teda aj skontrolovať cestovné doklady pred prepravou osôb, aby neprepravil na hraničný priebeh štátneho príslušníka tretej krajiny bez platného cestovného dokladu, vrátane víza, ak sa vyžaduje. Kontrola cestovných dokladov nie je v rozpore s platnou legislatívou, ktorá by nedovoľovala skontrolovať cestovný doklad cestujúceho zodpovednou osobou, pred nástupom do dopravného prostriedku,

- k tvrdeniu ohľadne zavedenia bezvízového styku pre občanov Ukrajiny s účinnosťou od 11.6.2017 žalovaný dodal, že v zmysle Nariadenia Rady (ES) Č. 539/2001 z 15.3.2001 (uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prechode vonkajších hraníc a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti a jeho prílohy II) oslobodenie od vízovej povinnosti občanov Ukrajiny sa vzťahuje len na držiteľov biometrických pasov vydaných Ukrajinou. V zmysle čl. 6 ods. 1 písm. b) Kódexu schengenských hraníc je „Na plánovaný pobyt na území členských štátov, ktorý nepresiahne 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia, čo zahŕňa posúdenie obdobia 180 dní predchádzajúcich každému jednotlivému dňu pobytu, musia štátni príslušníci tretej krajiny mať platné vízum, ak sa takéto vízum vyžaduje podľa Nariadenia Rady (ES) č. 539/2001, s výnimkou prípadu, ak sú držiteľmi povolenia na pobyt alebo platného dlhodobého víza“. Štátna príslušníčka Ukrajiny Z. U. však nebola držiteľom biometrického pasu a z tohto dôvodu sa u nej na vstup do schengenského priestoru (aj napriek platnému cestovnému pasu) vyžadovalo platné vízum,

- k výlučnej kompetencii kontroly podmienok vstupu podľa čl. 6 ods. 1 písm. b) Kódexu schengenských hraníc, orgánmi hraničnej a cudzineckej polície žalovaný skonštatoval, že predmetné nariadenie sa uplatňuje na každého, kto prekračuje vnútorné alebo vonkajšie hranice členských štátov. Zodpovednosť dopravcu nedopraviť na hraničný priebeh štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá platný cestovný doklad vrátane víza, ak sa vyžaduje, tým nie je dotknutá. Taktiež týmto nariadením nie je dotknutá kompetencia dopravcu skontrolovať platnosť cestovných dokladov vrátane víz pred príchodom na hraničný priebeh. Zo zápisnice o podaní vysvetlenia č. PPZ-HCP-S017-2019/028196-020 z 4.5.2019 spísanej s vodičom autobusu E. E. je pritom zrejmé, že tento a ani iný zamestnanec žalobcu doklady cestujúcim nekontroloval. Vodič tiež dodal, že žalovaným nebol poučený o tom, že nesmie dopraviť na hraničný priebeh štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá platný cestovný doklad vrátane víza, ak sa toto vyžaduje. Daný vodič mohol a mal skontrolovať platnosť cestovných dokladov a víz cestujúcich a mohol a mal vedieť, že ak štátny príslušník Ukrajiny nie je držiteľom biometrického pasu, pre vstup do schengenského priestoru potrebuje platné vízum. Je výlučne na dopravcovi, aby v rámci svojich vnútorných predpisov prijal účinné opatrenia a kontrolné mechanizmy vo vzťahu k preprave cestujúcich občanov tretích krajín cez vonkajšie hranice na území Slovenskej republiky,

- k formálnym nedostatkom prvostupňového rozhodnutia žalovaný uviedol, že vydané prvostupňové rozhodnutie spĺňa všetky náležitosti, bolo vydané v súlade so zákonmi a ostatnými predpismi, vydal ho orgán na to príslušný, vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahuje zákonom predpísané náležitosti, teda výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Výroková časť ako aj samotné rozhodnutie spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti,
- k dodržaniu povinností dopravcu uvedených v § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov žalovaný dodal, že toto je možné bez toho, aby došlo k porušeniu zákonných noriem. Je na dopravcovi, aby zabezpečil plnenie svojich povinností prijatím potrebných opatrení. K naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu došlo tým, že žalobca ako dopravca dopravil pravidelnou medzinárodnou autobusovou linkou na hraničný priechod občianku Ukrajiny bez platného víza, resp. povolenia na pobyt, ktoré by ju oprávňovalo na vstup do schengenského priestoru,
- k výške uloženej pokuty žalovaný uviedol, že táto bola uložená na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia, a to z dôvodu, že ide o prvé takéto protiprávne konanie účastníka konania a prijaté opatrenie bude pre žalobcu dostatočným ponaučením, aby v sa mu v budúcnosti vyhol.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote 10.10.2019 na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) správnu žalobu navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.
4. Podstata žalobných námietok uplatnených v správnej žalobe spočívala v tvrdení o nedostatočne zistenom skutkovom stave, ako aj o porušení procesných ustanovení upravujúcich správne konanie, najmä, že na prejednanie veci nebolo nariadené ústne pojednávanie, na ktorom by bol žalobca osobne vypočutý a mal možnosť sa oboznámiť s dôkazmi, ktoré viedli k rozhodnutiam správnych orgánov. Zároveň žalobca tvrdil, že cestujúca Z. U., ktorú prepravil na hraničný priechod, nepotrebovala vstupné víza, pretože pre občanov Ukrajiny s účinnosťou od 11.6.2017 bol zavedený bezvízový styk a žalobca ako dopravca nemal žiadnu možnosť, ako kontrolovať u cestujúcej splnenie podmienok na jej vstup na územie schengenského priestoru.
5. Po vyjadrení žalovaného krajský súd rozsudkom sp.zn. 6S/163/2019 z 24.9.2020 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) žalobu zamietol a účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie predovšetkým tým, že:
  - z platnej právnej úpravy jednoznačne vyplývala podmienka pre štátnych príslušníkov Ukrajiny preukázať sa pri vstupe do schengenského priestoru platným vízom alebo povolením na pobyt, pričom táto podmienka bola nariadením EÚ č. 2017/850 vypustená len pre držiteľov biometrických pasov vydaných Ukrajinou, avšak cestujúca Z. U. takýto pas nemala,
  - k tvrdeniu žalobcu, že tento nemal možnosť kontrolovať doklady cestujúcich v autobuse, pretože na takýto postup nemá zákonné oprávnenie a predaj cestovných lístkov pre dopravcu zabezpečovala ukrajinská spoločnosť, že konštrukcia právnej normy ukladajúcej povinnosť dopravcovi (§ 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov) výslovne zakazuje dopravcovi dopraviť na hraničný priechod štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá platný cestovný doklad, vrátane víza, ak sa vyžaduje. Bolo preto povinnosťou žalobcu prijať organizačné opatrenia na predmetnej medzinárodnej autobusovej linke tak, aby túto povinnosť mohol splniť. Vodič predmetného autobusu však takéto kontroly nevykonával, čo odôvodnil tým, že na to nemá oprávnenie, a že žalobcom o tom ani nebol poučený. Znenie § 12 ods. 1 a 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave pritom nevyklučuje plnenie povinností dopravcu podľa § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov,
  - prvostupňový orgán jednak nemal normatívnu povinnosť nariadiť ústne pojednávania a súčasne toto ani nebolo potrebné, pretože z obsahu administratívneho spisu mal dostatok dôkazov pre prijatie záveru, že žalobca porušil povinnosti dopravcu, čím sa dopustil správneho deliktu. Žalobcovi pritom bola daná možnosť vyjadriť sa k podkladom a dôkazom vedúcim k záveru o spáchaní správneho deliktu, čo žalobca aj využil v rámci svojho stanoviska z 27.5.2019,
  - zodpovednosť za správny delikt mala objektívny charakter, čo znamená, že dopravca je zodpovedný za porušenie zákona tým, že došlo k porušeniu zákonných povinností a to bez ohľadu na to, či sa jedná

o zavinené alebo nezavinené konanie alebo opomenutie. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti, nie zavinenie. Dopravca tak administratívnu zodpovednosť poniesie aj v prípade, ak sa tak stalo neúmyselne (v dôsledku nedostatočnej vedomosti dopravcu, prípadne jeho zamestnancov), či vinou jeho zamestnancov alebo aj iných okolností. Vzhľadom na právnu konštrukciu tejto zodpovednosti je preto nepodstatné, z akých dôvodov alebo za akých okolností došlo k porušeniu zákonných povinností, rozhodujúce je preukázanie porušenia týchto povinností, pričom dopravca sa zodpovednosti za preukázané porušenie nemôže zbaviť,
- pokuta bola uložená na samotnej dolnej hranici a žalovaný svoje rozhodnutie v tomto smere náležite odôvodnil.

III.

Konanie na kasačnom súde

6. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), pretože krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Nesprávne právne posúdenie spojil sťažovateľ s tým, že nemohol splniť krajským súdom skonštatované porušenie zákona zisťovaním víza alebo povolenia na pobyt u cestujúcej štátnej príslušníčky Ukrajiny Z. U., pretože by to malo povahu spracovania osobného údaju, ktorý je v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27.4.2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov (GDPR), možné spracovať len so súhlasom dotknutej osoby, pričom daná cestujúca podľa výsledku dokazovania takýto súhlas neudelila. Zákon o pobyte cudzincov pritom umožňuje spracúvať osobné údaje len subjektom uvedeným v § 128 a § 129 a nie dopravcom. Keďže povinnosť dopravcu spracúvať osobné údaje cestujúcich nie upravená, nemôže byť ani vynútiteľná a preto sťažovateľ ako dopravca neporušil § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov.

8. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti v plnom rozsahu stotožnil so závermi preskúmaného rozhodnutia krajského súdu a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť.

IV.

Právny názor kasačného súdu

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť od 1.8.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky od 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp. zn. 6Asan/10/2021. Od 1.8.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu IS Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

10. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom pri svojom rozhodovaní bol vedený nasledujúcimi právnymi úvahami.

11. Predmetom prieskumu zo strany kasačného súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol správnu žalobu vo veci správneho trestania podanú proti rozhodnutiu žalovaného, ktorý ako odvolací

orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol žalobca (sťažovateľ) uznaný za vinného zo spáchania správneho deliktu podľa § 117 písm. a) zákona o pobyte cudzincov z dôvodu porušenia povinnosti danej § 108 ods. 1 daného zákona. Práve otázky splnenia danej povinnosti sa týka aj uplatnený sťažnostný dôvod, resp. sťažnostný bod.

12. Podľa § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov dopravca, ktorý vykonáva prepravu osôb na územie Slovenskej republiky cez vonkajšiu vzdušnú alebo vodnú hranicu, a dopravca, ktorý prepravuje osoby na pravidelných medzinárodných autobusových linkách okrem prihraničnej dopravy, nesmie dopraviť na hraničný priechod štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá platný cestovný doklad vrátane víza, ak sa vyžaduje. Vízum môže byť nahradené povolením na pobyt podľa osobitného predpisu.

13. Podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov správneho deliktu na úseku kontroly hraníc sa dopustí dopravca, ktorý porušil povinnosť podľa § 108 ods. 1 alebo ods. 2.

14. V zmysle § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov dopravca, ktorý prepravuje osoby na pravidelných medzinárodných autobusových linkách okrem prihraničnej dopravy, nesmie dopraviť na hraničný priechod štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý nemá platný cestovný doklad vrátane víza, ak sa vyžaduje, alebo povolenie na pobyt. To znamená, že zákon ustanovuje povinnosť dopravcu na pravidelnej medzinárodnej autobusovej linke zisťovať, či cestujúci, ktorý nie je štátnym občanom Slovenskej republiky ani občanom Európskej únie má nielen platný cestovný doklad ale i vízum alebo povolenie na pobyt.

15. Každý, kto mieni cestovať medzinárodnou autobusovou linkou, je povinný uzatvoriť s dopravcom zmluvu o preprave osoby v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave a § 760 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri uzatváraní tejto zmluvy logicky dochádza aj k spracovaniu osobných údajov, pretože dopravca prostredníctvom svojho zamestnanca (vodiča autobusu) musí v zmysle § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov zisťovať platnosť cestovného dokladu cestujúceho ako i to, či mu bolo vydané vízum alebo má povolenie na pobyt. Vo svojej podstate je teda *conditio sine qua non* pre uzatvorenie zmluvy o preprave osoby platnosť cestovného dokladu a existencia víza alebo povolenia na pobyt u cestujúceho.

16. Oprávnenie a súčasne aj povinnosť dopravcu zisťovať naplnenie tejto nevyhnutnej podmienky vyplýva priamo zo zákona a to § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, ktorý je v tomto smere *lex specialis* k všeobecnej úprave danej zákonom č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 18/2018 Z.z.“). To znamená, že zákonnosť spracúvania osobného údaje cestujúceho bola v danom prípade daná (minimálne) s odkazom na znenie § 13 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 18/2018 Z.z., pretože spracúvanie osobných údajov je nevyhnutné na plnenie zmluvy o preprave osoby, pričom spracovaním dotknutá osoba mala byť cestujúcim a súčasne spracovanie osobných údajov bolo nevyhnutné podľa § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov.

17. Na podklade vyššie uvedeného bol preto zamestnanec (vodič autobusu) sťažovateľa oprávnený a povinný zisťovať aj osobné údaje cestujúcej Z. U. nevyhnutne potrebné na to, aby zistil, či táto má okrem zakúpeného cestovného lístka aj platný cestovný doklad a v prípade, že by týmto cestným dokladom nebol biometrický pas, či daná cestujúca má vízum alebo povolenie k pobytu.

18. Tým, že sťažovateľ prostredníctvom svojho zamestnanca takéto zisťovanie vôbec neuskutočnil, porušil povinnosť uloženú mu ako dopravcovi v § 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 117 písm. a) daného zákona.

19. Argumentácia sťažovateľa tým, že cestujúca Z. U. súhlas na spracovanie svojich osobných údajov dopravcovi neudelila, je zjavne účelový, keďže dopravca žiadne zisťovanie osobných údajov ani neuskutočnil. Nakoniec, ak by akýkoľvek cestujúci majúci postavenie štátneho príslušníka tretej krajiny, nesúhlasil s poskytnutím svojich osobných údajov v takom rozsahu, aby mohol dopravca

splniť povinnosť vyplývajúcu z 108 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, sám by zmaril možnosť uzatvorenia zmluvy o preprave a tým aj možnosť svojej prepravy.

20. Kasačný súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že rozhodnutím žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím nebol v žalovanom rozsahu porušený zákon.

21. Po preskúmaní dôvodu kasačnej sťažnosti, resp. sťažnostného bodu dospel preto kasačný súd k záveru o ich nedôvodnosti. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľ v tomto konaní nemal úspech a preto mu náhradu trov nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.